

her er udtrykt den sædvanlige statistiske Formodning om, at man naar større Retfærdighed, jo større Materiale man har at raade over. Saa er tillige Skalaen ændret. Før det første har man forandret Grænsen for, om en Mand falder ind under Loven, fra 15,000 til 10,000 Kr. Men derefter har man ændret Fradragene fra Merindtægten. Hvis man gaar ud fra, at en Mand har haft en Merindtægt af 10,000 Kr., saa fradrages der 9,000 Kr., og han skal altsaa svare Skat af 1,000 Kr. Jo mere Indtægten stiger, desmindre gør man Fradraget, og oppe ved 100,000 Kr. bliver Fradraget kun 1,000 Kr., saa at man altsaa skal betale $\frac{1}{10}$ af 99,000 Kr.

I § 2 er dernæst indført en Ændring med Hensyn til Aktieselskaber. Lovforslaget indeholder den Bestemmelse, at de Aktieselskaber, der skal komme ind under Loven, skal i det mindste have en indbetalt Aktiekapital af 100,000 Kr. Efter Ændringsforslaget bliver al Grænse i saa Henseende strøget. Alle bestaaende Aktieselskaber, som har tjent ved disse Tider, kommer altsaa til at betale en forøget Afgift. Skatten vil dog ikke spille nogen Rolle, som man maaske hist og her har tænkt sig, for Aktieselskaber, som er stiftede i Vinter. Da Loven forudsætter, at man skal kunne sammenligne med tre forudgaaende Aar, udebliver Sammenligningsmuligheden for disse Aktieselskabers Vedkommende. De kan altsaa ikke rammes af Loven.

Den nye § 5 indeholder en Ændring om det, man kalder Skat af Skat, idet det bestemmes, at den efter nærværende Lov udrede Skat ikke kan bringes i Fradrag ved Beregningen af den skattepligtige Indkomst i Henhold til Loven af 8. Juni 1912 om Indkomst- og Formueskat til Staten. Meningen dermed er, at Kommunerne ikke ved Fradrag af denne Skat skal kunne være udsatte for at faa mindre Indtægt.

Under § 6 er man kommet ind paa den Tanke, som naturligt frembød sig, da Sagen kom til Behandling her i Tinget: hvordan man skulde tumle med Forholdene, hvis det viste sig, at der var Forretninger, hvis Regnskabsaar ikke faldt sammen med Kalenderaaret. Der er da her foreslaaet en Ændring, hvis Karakter jeg bedst anskueliggør ved et Eksempel. De danske

Sukkerfabrikker opgør hvert Aar deres Status pr. 30. April. Hvis man skulde behandle dem efter Hovedregelen, vilde det altsaa sige, at der i den Ligning, som foretages nu for Tiden, overhovedet slet ikke for deres Vedkommende vilde komme noget af Krigsindtægterne med; de vilde slippe udenom, fordi deres Indtægt blev opgjort før 1. August, som var Dagen for Krigens Udbrud. Som Følge deraf har man anset det korrekt — og dette Forslag fremkommer efter Samarbejde med Administrationen — i saadanne Forhold at rykke et Aar frem, saaledes at Forretninger — Privatpersoner eller Aktieselskaber —, hvis Regnskabsaar ikke falder sammen med Kalenderaaret, først ansættes til overordentlig Skat i 1916. Derved man at ramme den Indtægt, som f. Eks. Sukkerfabrikkerne har haft fra Maj 1914 til Maj 1915. Men deraf følger, at de 3 Sammenligningsaar, altsaa de 3 Aar, paa Basis af hvilke Beregningen af Merindtægten skal foretages, mod Hovedregelen maa rykkes frem. Der kan da indtræde det Forhold, at et Selskab, hvis det foretager Aarsopgørelse f. Eks. den 1. November, vil gennem denne Metode tjene ved, at det ene af de Sammenligningsaar, hvorefter Merindtægten skal beregnes, har en Del af Krigsmaanederne med, Maanederne fra August til November. Følgelig er der en Chance for, at et saadant Selskab fremtræder med en mindre Merindtægt, end det egentlig burde have vist, idet det kan have tjent paa Krigstilstanden, og Fortjenesten indgaar i det 3die og sidste af Sammenligningsaarene. Det har imidlertid vist sig ganske umuligt at finde nogen Løsning, som ikke paa et eller andet Punkt stødte an. Man kunde have valgt at sætte det hele et Aar tilbage, men derved vilde man vistnok have været udsat for endnu større Foringelse af Indtægten for Staten. Paa alle de Forretninger, der foretager deres Opgørelse før 1. August, vil Staten jo intet Tab lide. Paa de Forretninger, der foretager Opgørelse efter 1. August kan det ske, at der lides et Tab, men saa vidt mig bekendt er der indtil Dato kun oplyst en eneste Forretning, hvor dette er Tilfældet. Jeg tror derfor, at man her har fundet den rette Ordning.